

DAVID PADRÓS

KHORVA

PER A ORQUESTRA

KHORVA

1a edició: desembre 2017

Revisió de l'edició: Jesús Rodríguez Picó

© David Padrós

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-14.102-2017

ISMN: 979-0-69231-832-3

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

dinsic.com

Entre els anys 1974 i 1999, David Padrós va escriure tres obres per a orquestra amb una característica comuna: la utilització d'elements provinents de cultures no occidentals. Com explicava l'autor, "Com a compositor occidental, escric música europea que conté elements bàsics de les cultures orientals".

La primera obra de la trilogia va ser Khorva, escrita en l'any 1974, en què la referència escollida és la música cerimonial dels monestirs tibetans. Segons David Padrós, el títol de l'obra prové de la mística tibetana i fa referència a la transformació ininterrompuda a què estan sotmesos tots el fenòmens. Aquesta influència condiciona l'obra a diversos nivells, tant en el seu plantejament general com en els diferents elements que la constitueixen.

El compositor Francisco Martín-Quintero destaca les referències explícites entre Khorva i les sonoritats dels serveis religiosos als monestirs: "al començament els instruments s'incorporen successivament, un començament 'desordenat', [...] esglaiant les entrades de tots els instruments". Posteriorment, la sonoritat de les cordes interpretant notes agudes sorgirà com una ressonància, procediment emprat en molts moments.

L'obra està concebuda com un desenvolupament continu, "portant cada vegada a resultats diferents en un procés circular sense fi", com explicava el compositor. La polifonia està definida pels contrastos de densitat, originant un flux sempre en constant transformació.

Els nou números d'assaig defineixen els diferents fragments que componen Khorva. Podem establir el número cinc com un punt central, un eix de simetria que divideix l'obra en dues parts, relacionant els quatre primers fragments amb els quatre darrers. Així s'estableix una estructura en forma de mirall.

Si en la primera part la densitat anirà gradualment en augment, en la segona, a partir del número sis, la densitat disminuirà fins a arribar al estinguendo final que condueix al silenci.

Jesús Rodríguez Picó

Entre 1974 y 1999, David Padrós escribió tres obras para orquesta con una característica común: la utilización de elementos provenientes de culturas no occidentales. Como explicaba el autor, "como compositor occidental, escribo música europea que contiene elementos básicos de las culturas orientales".

La primera obra de la trilogía fue Khorva, escrita en 1974, en la que la referencia escogida es la música cerimonial de los monasterios tibetanos. Según David Padrós, el título de la obra proviene de la mística tibetana y hace referencia a la transformación ininterrompida a que están sometidos todos los fenómenos. Esta influencia condiciona la obra a distintos niveles, tanto en su planteamiento general como en los diferentes elementos que la constituyen.

El compositor Francisco Martín-Quintero destaca las referencias explícitas entre Khorva y las sonoridades de los servicios religiosos en los monasterios: "al principio los instrumentos se incorporan sucesivamente, un inicio 'desordenado', [...] escalonando las entradas de todos los instrumentos".

La obra está concebida como un desarrollo continuo, "dando cada vez resultados distintos en un proceso circular sin fin", como explicaba el compositor. La polifonía está definida por los contrastes de densidad, originando un flujo siempre en constante transformación.

Los nueve números de ensayo definen los diferentes fragmentos que componen Khorva. Podemos establecer el número cinco como un punto central, un eje de simetría que divide la obra en dos partes, relacionando los cuatro primeros fragmentos con los cuatro últimos, y estableciendo así una estructura en forma de espejo.

Si en la primera parte la densidad irá gradualmente en aumento, en la segunda, a partir del número seis, la densidad disminuirá hasta llegar al estinguendo final que conduce al silencio.

Jesús Rodríguez Picó

Between 1974 and 1999, David Padrós wrote three orchestra works sharing a common feature: the use of elements from Non-Western cultures. As the composer put it, "as a Western author, I write European music containing basic elements of Eastern cultures."

The first work in the trilogy was Khorva (1974), drawing from Tibetan monasteries' ceremonial music. According to Padrós, the title stems from Tibetan music, and relates to the endless metamorphosis of all elements. This influence conditions the piece in several levels, from its general approach, to the individual elements it consists of.

Composer Francisco Martín-Quintero highlights the explicit references between Khorva and the sounds heard during religious services at the monasteries: "in the beginning, the instruments appear in succession, a disorderly start, [...] gradually presenting all the instruments."

The work is designed as an unbroken development, "producing different results each time, in an endless circular process," in the author's words. Polyphony is defined here by the contrasts in density, originating an everchanging flux.

The nine rehearsal numbers define the different fragments which make up Khorva. We can establish number five as a symmetry axis dividing the work in two parts, linking the first four fragments to the latter four, and thus establishing a mirroring structure.

While intensity gradually builds up in the first half, it decreases from number six on, until the final estinguendo leading to silence.

Jesús Rodríguez Picó

KHORVA

David PADRÓS

1 **Statico** ♩ = 50
Picc.

Flute 1 *senza vibr.* *fff* *ppp* *mp* *ppp* *s. v.*

Flute 2 *senza vibr.* *fff* *ppp* *mp* *ppp* *s. v.*

Oboe 1 *fff*

Oboe 2 *fff*

Clarinet in B \flat 1 *fff*

Clarinet in B \flat 2 *fff*

Bassoon 1 *fff* *senza vibr.* *pp*

Bassoon 2 *fff* *senza vibr.* *pp*

Horn in F 2 *fff* *f possibile* *ppp*

Trumpet in C 1 *fff*

Trombone 1 *fff* *ff* *ppp*

Trombone 2 *fff* *ff* *ppp*

Piano *fff* *ff* *ppp*

Tam-tam *8va Ped. sost.* *(spegnere un poco, ma l. v.)* *fff* *p* *ff secco* *p secco*

Bass Drum *Maracas high* *ppp* *mp* *p secco*

Violin I *ppp* *ppp* *ppp* *ppp*

Violin II *ppp* *ppp* *ppp* *ppp*

Viola *pizz. ϕ* *arco* *ppp* *mp* *ppp*

Violoncello *pizz. ϕ* *arco* *ppp* *mp* *ppp*

Double Bass *pizz. ϕ* *arco* *ppp* *mp* *ppp*

1 *ppp* *f* *ppp* *ppp*

[illegible]

19

Fl. 1

Picc.

Ob. 1

Ob. 2

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

Bsn. 1

Bsn. 2

Hn. 1

Hn. 2

C Tpt. 1

C Tpt. 2

Tbn. 1

Tbn. 2

Perc. 1

Perc. 2

1

Vln. I

2

1

Vln. II

2

1

Vla.

2

1

Cello

2

1

D. Bass

2

19